

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 773/2015
29.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Н., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., адвоката И.Ћ., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К бр.3/15 од 20.04.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 728/15 од 16.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2015. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К бр.3/15 од 20.04.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 728/15 од 16.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К бр.3/15 од 20.04.2015. године окривљени Д.Н. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 13.11.2014. године до 23.02.2015. године.

Наведеном пресудом на основу члана 246. тачка 7. КЗ и члана 87. КЗ од окривљеног Д.Н. одузета је опојна дрога марихуана нето масе 682,605 грама и 3 ролне са ПВЦ кесама, и обавезан је окривљени да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 222.714,00 динара, од чега на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, трошкова вештачења од стране вештака медицинске струке износ од 18.000,00 динара и од стране Биолошког факултета у Београду износ од 198.922,00 динара као и трошкове лечења оптуженог за време проведено у притвору у износу од 792,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 728/15 од 16.07.2015. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног Д.Н. и његовог браниоца

адвоката И.Ћ., а пресуда Вишег суда у Чачку К бр.3/15 од 20.04.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Н., адвокат И.Ћ., због повреде закона из члана 439. тачка 1. до 3. ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати првостепеном суду да би се нови поступак одржао пред потпуно измењеним већем или да се укине другостепена пресуда и предмет врати на поновну одлуку и суђење другостепеном суду пред потпуно измењеним већем или да се преиначе побијане пресуде у корист окривљеног тако што ће се окривљени огласити кривим због извршења кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ, или да се преиначи само другостепена одлука тако што ће се окривљени огласити кривим због кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ, да бранилац буде обавештен о седници већа сходно члану 488. став 2. ЗКП, а да се извршење правноснажне пресуде одложи или прекине сходно члану 488. став 3. ЗКП.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н. је неоснован.

Бранилац окривљеног Д.Н. у захтеву наводи да из утврђеног чињеничног стања у овом кривичном поступку произилази да се у радњама окривљеног стичу сви битни елементи кривичног дела из члана 246а КЗ, а не кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим, на који начин је на штету окривљеног учињена повреда закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Д.Н. истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н. као основ подношења захтева наведене су и повреде закона из члана 439. тач. 1. и 3. ЗКП, међутим, будући да исте нису образложене, Врховни касациони суд се у оцену постојања ових повреда није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**